

РЕШЕНИЕ

№ 1171

гр. В., 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 47 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марина Георгиева

при участието на секретаря Станислава Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Марина Георгиева Гражданско дело № 20213110111771 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявена от „Д.З.“ АД, ЕИК 030239049, със седалище и адрес на управление: град С. ул. „К.Д.“ № 68 срещу Г. И.. И., ЕГН *****, адрес: град В., ж.к. М., бл.118, вх.1, ап.28, с правна квалификация чл. 422 ГПК във връзка с чл. 500, ал.1, т.3 КЗ, с искане да се признае за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 1702,82 лв. представляваща изплатено по силата на договор за застраховка „Г.О.“, полица № BG/08/120000643886, със срок на валидност от 03.03.2020 г. до 02.03.2021 г. обезщетение и разходи за репатриране на автомобил по образувана щета № 210746054, във връзка с настъпило ПТП на 21.11.2020 г., в резултат на което са реализирани материални щети на л.а. «БМВ Х5» с рег. № *****, причинени от управлявания от Г. И.. И., ЕГН ***** лек автомобил марка «П. 306» с рег. № ***** като последният е напуснал мястото на настъпване на ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда- 23.03.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, за която е налице издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 4288/2021 г. по описа на Районен съд – град В., поправена по реда на чл. 247 ГПК.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения:

На 21.11.2020 г. в град В., в местност К. е реализирано ПТП, при което Г. И.. И. като водач на л.а. П. 306 с рег. № *****, собственост на Е.П.а, при управлението на горепосочения л.а. с несъобразена скорост с пътните условия блъска л.а. БМВ Х5 с рег. № *****, собственост на Л.В.В.. Г.И. е напуснал местопроизшествието преди идването на органите за контрол на движението по пътищата. След сигнализиране на органите на Сектор П.П. за настъпилото ПТП и след установяване от тях на напусналия водач е съставен протокол за ПТП от 22.11.2020 г. като в последния е констатирано, че вина за настъпилото произшествие има водача на л.а. П. 306. Съставен му е АУАН. Към датата на ПТП е налице валиден договор по застраховка „Г.О.“ при него, покриващ отговорността на водача на л.а. П. 306 с рег. № *****. Собственикът на увредения автомобил е подал уведомление до ищеца като претенцията е заведена под № 210746054/23.11.2020 г. Определено е обезщетение в размер на 1654,82 лева, което е изплатено на 08.12.2020 г. на правоимащото лице както и сумата от 48 лева за репатриране на автомобила или общо заплатеното

обезщетение възлиза на 1702,82 лева. След изплащане на застрахователното обезщетение за ищецът възниква правото да получи заплатеното застрахователно обезщетение от застрахования, който е напуснал местопроизшествието преди идването на органите на реда. Заявява, че са изпратили покана за доброволно плащане на заплатената сума, но същата е била върната като непотърсена. Моли за уважаване на претенцията и присъждане на сторените разноски в исковото и заповедното производство.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от страна на ответника, с който оспорва предъявения иск по основателност като заявява, че случаите, когато е задължително посещаването на местопроизшествието от органите за контрол на движение по пътищата са регламентирани в разпоредбата на чл. 128, т.1-8 ЗДвП като в настоящия случай нито една от хипотезите не е налице. Освен това се е явил и е подписал протокола за ПТП, в който липсва удостоверяване за напускане на местопроизшествието. Твърди, че не са налице предпоставките за възникване на регресно право на ищеца. Оспорва да е извършено плащане на собственика на увредения автомобил. Оспорва размера на вредите. Моли за отхвърляне на исквата претенция като неоснователна и недоказана.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът констатира следното от фактическа страна:

Прието като писмено доказателство е протокол за ПТП № 1823634/22.11.2020 г., издаден от сектор ПП при ОД на МВР – град В., от което се установява, че на 21.11.2020 г. в град В., управляваният от Г. И.. И.. МПС л.а. П. с рег. № ***** при несъобразена скорост с релефа на пътя и състоянието на пътна неравност блъска л.а. БМВ Х5 с рег. № ***** от дясната му страна. Отражено е, че ПТП е настъпило в СО К. на 30 метра преди блок 244.

Приета по делото е застрахователна полица BG ***** г., от ЗК „Д.З.“ АД, от която е видно, че л.а. „П.“ с рег. № ***** е застрахован в горепосоченото застрахователно дружество като застраховката е била валидна към датата на настъпването на ПТП – за периода от 03.03.2020 г. до 02.03.2021 г.

Собственикът на л.а. „БМВ Х5“ с рег. № ***** е подал уведомление за щета на МПС на 23.11.2020 г., видно от приетото по делото уведомление за щета на МПС от 23.11.2020 г.

Като писмено доказателство е приет опис техническа експертиза по щета от 24.11.2020 г., от който се установяват увредените детайли по л.а. „БМВ Х5“ с рег. № ***** – броня задна, капак теглич, калник заден ляв, ПВЦ праг ляв, капачка дръжка външна, врата задна лява, алуминиева джанта задна лява и бутони климатроник. На 01.12.2020 г. е извършен и нов опис – заключение за вреди на МПС, от който са установени следните вреди – калник заден ляв, праг ляв, основа на калник заден ляв, ПВЦ подкалник заден ляв, ПВЦ щит, шенгел заден ляв, носач долен напр заден ляв, носач горен заден ляв преден, носач горен заден ляв заден, амортизатор заден ляв, греда заден мост, жило ръчна спирачка ляв, водач задна броня лява, основа калник заден ляв вътрешен. Установява се, че по опис заключение от 03.12.2020 г. по претенция на собственика на л.а. БМВ Х5 с рег. № ***** дължимата сума за възстановяване на автомобила е в размер на 1654,82 лева. Представена по делото е и фактура № ****/26.11.2020 г. относно извършена транспортна услуга със специализиран автомобил на БМВ ***** на стойност 48 лева. Видно от ликвидационен акт № 971356/07.12.2020 г. е, че застрахователят е изплатил на собственика на увредения автомобил сумата от 1702,82 лева като е представено и банково бордеро за заплащане на горепосочената сума от 08.12.2020 г.

Като писмено доказателство по делото е приета регресна покана, изпратена до Г. И.. И.. с изх. № 25.02.2021 г., която е върната като непотърсена.

От изисканата от Сектор „П.П.“ при ОД на МВР – В. преписка се установява, че е

издаден АУАН от 22.11.2020 г. и НП от 02.12.2020 г. като е наложено на Г.И. Георгиев административно наказание глоба за нарушаване на разпоредбите на ЗДвП – чл. 20, ал.2 и чл. 123, ал.1, т.3 б. Б от ЗДвП. По преписката се съдържат сведения от страна на П.К.в, депозирани на 21.11.2020 г., от които се установява, че в близост до дома му, находящ се в град В. с.о. К., кола П. с рег. № ***** се е блъснала в БМВ с рег. № *****. Предоставена е декларация от 22.11.2020 г. от страна на собственика на л.а. П. с рег. № ***** , от която е видно, че същият е бил предоставен за управление на Г. И.. И., ЕГН *****.

От приетата по делото Съдебно авто-техническа експертиза се установява, че на 21.11.2020 г. Участник П с лек автомобил „БМВ Х5" с рег. N: ***** , собственост на Л.В., е паркирал своя автомобил в гр. В. местност „К." на 30 м преди дом 244. Около 19:20 часа Участник I с лек автомобил „П. 306" с рег. N: B8157CH, управляван от Г.И., се е движил в м-ст „К." в посока към Изток. При попътен ляв завой губи контрол над автомобила, отклонява се в дясно по посока на движението си и се удря в паркирания от дясно на пътя лек автомобил „БМВ Х5" с рег. N: ***** . Вещото лице посочва, че за лек автомобил „БМВ Х5" с рег. N: ***** ударът е в задна лява част на автомобила като приема уврежданията, установени при оглед на автомобила от представител на застрахователя, а именно: Калник заден ляв, Праг ляв, Основа калник заден ляв външна, PVC подкалник заден ляв, PVC щит ляв под купе, Шенкел заден ляв, носач долен заден напречен ляв, Носач горен напречен заден ляв преден, Носач горен напречен заден ляв з., Амортисьор заден ляв, Грета заден мост, Жило ръчна спирачка лява, Водач ляв задна броня, Основа калник заден ляв вътрешна, Броня задна, Капак теглич броня задна, Калник заден ляв, PVC праг, Капаче дръжка външна врата задна лява, Джанта задна лява, Бутони климатроник. Посочва, че настъпилите увреждания се намират в причинно следствена връзка с настъпилото ПТП. Общата стойност на щетите, нанесени на л.а. БМВ Х 5 с рег. № ***** към датата на застрахователното събитие по средно пазарни цени е в размер на 10 553,31 лева. Изплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 1702,80 лева, включващо 1654,82 лева обезщетение и 48 лева за репатриране на автомобила.

Прието по делото е заключение по назначената ССчЕ, от която се установява, че плащането на обезщетението в размер на 1702,80 лева е извършено чрез банков превод на 08.12.2020 г. като сметката е заверена още на същия ден.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка, съдът констатира следното от правна страна:

Застрахователят има право да получи от застрахования платеното застрахователно обезщетение, когато застрахованият при настъпването на пътно-транспортното произшествие е напуснало мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон. Следователно, за да възникне регресното право на застрахователя по задължителна застраховка "Г.О." е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните положителни предпоставки: договор за застраховка "Г.О.", осъществен деликт от застрахованото лице, което е напуснало мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон и плащане от застрахователя на увреденото лице на обезщетение за причинените вреди. В тази хипотеза се касае за освобождаване на застрахователя от задължението му към застрахования, тъй като първият никога не отговаря за умишлено причиняване на риска от застрахования или при такова негово поведение, което увеличава риска в степен, в която той не носи отговорност. В изрично предвидени в закона хипотези, разписани в нормата на чл. 500 КЗ, застрахователят се освобождава от отговорност по застрахователния договор с деликвентна, но не се освобождава от задължението си да

престира на увреденото лице.

От приетата по делото преписка от Сектор „П.П.“ при ОД на МВР – В. и представената декларация от 22.11.2020 г. от собственика на л.а. П. с рег. № ***** се установява, че ответникът е застраховано лице, доколкото е управлявало МПС, за което има валидно сключена застраховка „Г.О.“ на законово основание, аргумент от чл. 477, ал.2 КЗ, която посочва, че по задължителната застраховка "Г.О." на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание.

В константната съдебна практика се приема, че протоколът за ПТП, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения представлява официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, ползващ се с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление, както и с материална доказателствена сила относно самото удостоверително изявление. Протоколът за ПТП е съставен след посещение на мястото на произшествието от служител при ОД на МВР-В., от който е видно, че на 21.11.2020 г. лек автомобил „БМВ Х5" с рег. N: *****, собственост на Л.В., е паркиран в гр. В. местност „К." на 30 м преди дом 244 като около 19:20 часа управляваният от ответника лек автомобил „П. 306" с рег. N: B8157CH, се е движил в м-ст „К." като при попътен ляв завой губи контрол над автомобила, отклонява се в дясно по посока на движението си и се удря в паркирания от дясно на пътя лек автомобил „БМВ Х5" с рег. N: *****, в резултат на което му причинява материални щети. Отражено е още, че за процесния автомобил е налице валидна застраховка Г.О. към датата на ПТП в ЗК „Д.З.“ АД. Ответникът, на който се протИ.опоставя този протокол, може на основание чл. 193 ГПК в срока за отговор на исковата молба, да оспори истинността му, като заяви, че той е неавтентичен или че е неверен. В случай, че не го направи той губи възможността да стори това по-късно, аргумент от чл. 133 ГПК. Такова оспорване от страна на ответника в настоящото производство не е направено. Поради обстоятелството, че не е оспорена материалната доказателствена стойност на протокола за ПТП, същата не е оборена, тя следва да бъде зачетена. В този смисъл е и практиката на ВКС, обектИ.ирана в решение № 24 от 10.03.2011 г. по т.д. № 444/2010 г. на Върховен касационен съд, решение № 85/28.05.2009 г. по т.д. № 768/2008 г., в решение № 711/22.10.2008 г. по т.д. № 395/2008 г., решение № 98 от 25.06.2012 г. по търг. д. № 750/2011 г. на Върховен касационен съд и др. От същия се установява, че към датата на ПТП е налице валидно действащо застрахователно правоотношение.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства – писмени такИ.а и от заключението по назначената САТЕ, което съдът кредитира като компетентно изготвено, се установява механизмът на настъпване на ПТП и виновността на водача, настоящ ответника, както и настъпилите увреждания на л.а. „БМВ Х5“ с рег. № *****. От приетата по делото САТЕ, която съдът кредитира, доколкото вещото лице е дало пълни и обектИ.ни отговори на поставените задачи и е отговори в цялост на последните, се установява, че настъпилите увреждания по л.а. „БМВ Х5“ с рег. № ***** се намират в причинна връзка с реализираното ПТП.

От съвкупния анализ на събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че ищцовото застрахователно дружество е изплатило по банков път на собственика на увреденото имущество сумата от 1702,82 лева, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по заведената в ЗАД "Д.З." щета в размер на 1654,82 лева и сумата от 48 лева за репатриране на автомобила. Тези факти се установява и от приетата по делото ССЧЕ, която съдът кредитира изцяло като компетентно изготвена и съответстваща на останалия събран по делото доказателстве материал. С оглед гореизложените мотИ.и

неоснователни са възраженията на ответника, че не е доказан размера на вредите и че не е извършено плащане на собственика на увредения автомобил.

Съгласно разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 3 от КЗ, застрахователят има право да получи от виновния водач изплатеното обезщетение, ведно с лихвите и разноските, ако той е напуснал мястото на настъпване на ПТП, преди идване на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина. Предвидено е и че в последната хипотеза тежестта на доказване се носи от него. По делото не са представени доказателства от страна на ответника, че е напуснал местопроизшествието, с оглед необходимостта да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

Разпоредбата на чл. 125 от ЗДвП посочва в кои случаи е налице задължително посещаване на ПТП от контролните органи на МВР. Относима, в настоящия случай е и разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, съгласно която водачът на пътно превозно средство, участник в ПТП, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието, както и т. 3, касаеща случаи, като настоящия, на причинени само имуществени вреди: б. "а" – да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието; б. "б" – ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констатиращ протокол за ПТП, и б. "в" – ако между тях няма съгласие, те – без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР и изпълняват дадените им указания. В ал. 2 е предвидено и задължение за участник в ПТП, при поискване от други участници в движението, да дава данни за самоличността си и за задължителната си застраховка "Г.О." на автомобилистите, а в зависимост от последиците от произшествието – и да уведоми собствениците на имуществото, което е увредил.

При ПТП, когато са причинени само имуществени вреди, посещението на контролните органи на МВР не е задължително, ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констатиращ протокол за ПТП – чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗДвП. В настоящият случай, увреденият при процесното ПТП, лек автомобил е бил паркиран и към момента на настъпването му водачът му не е бил на местопроизшествието, следователно съгласие от негова страна обективно няма как да е било дадено, съответно да е постигнато такова между страните, съответно липсата му обуславя приложението на хипотезата на б. "в" от същата разпоредба, съгласно която И., без да напуска мястото е следвало да уведоми съответната служба за контрол на МВР. Следователно, липсата на постигнато съгласие между ответника и собственика на увреденото МПС е равнозначна на наличие на разногласие, относно размера на вредите и според чл. 125, т. 7 от ЗДвП посещението на местопроизшествието от контролните органи, с оглед установяване на щетите и съставянето на протокол за ПТП, е било задължително. В този смисъл е и практиката на съдилищата, обектирирана в Решение № 335 от 19.10.2018 г. по в. гр. дело № 362/2018 г. на ОС П, Решение № 177 от 12.09.2019 г. по гр. дело № 139/2018 г. на РС Бяла и Решение № 720 от 18.07.2018 г. по гр. дело № 1041/2018 г. на РС Шумен.

С оглед гореизложените мотиви, безспорно се установява и обстоятелството, че след реализиране на процесното ПТП ответникът е напуснал местопроизшествието, преди идването на контролните органи, което когато посещаването на местопроизшествието е било задължително от тях по закон. От съвкупния анализ на всички доказателства по делото безспорно се установява и вината на – застрахован водач /аргумент от чл. 477 КЗ – доколкото ответникът е извършвал фактически действия по управлението на застрахования

автомобил/ по застраховка "Г.О." на автомобилистите при "Д.З." АД, за настъпването на процесното ПТП – така влязлото в сила Наказателно постановление, както и че застрахователят – ищец в настоящото производство, е заплатил на собственика на увреденото МПС дължимото застрахователно обезщетение и разноски за репатриране на автомобила.

Следователно налице е доказване на всички елементи от фактическия състав на заявената установителна искова претенция, поради което същата се явява доказана по основание и размер и следва да бъде уважена.

По отношение на разноските:

Поискано е присъждане на сторените в производството разноски от страна на ищеца, който претендира заплащането на разноски за заповедното производство – 34.06 лева – платена държавна такса и 150 лева – дължимо юрисконсултско възнаграждение; както и разноски за исковото производство – 34.05 лева – заплатена държавна такса за предявяване на установителен иск; 349.20 лева – депозит за особен представител; 220 лева – депозит за изготвяне на САТЕ; 200 лева – депозит за изготвяне на ССЧЕ и юрисконсултско възнаграждение – в размер на 300 лева. При съобразяване на разпоредбата на чл. 78, ал.8 ГПК във връзка с чл. 25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът определя размер на юрисконсултското възнаграждение в размер на 100 лева за исковото производство. Съобразно постановките на тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът дължи произнасяне и за разноските в заповедното производство. Определеното в заповедното производство юрисконсултско възнаграждение е в размер на 50 лева. В кориците на делото се съдържат доказателства за заплащане на държавната такса за исковото и заповедното производство, за назначаване на особения представител и за изготвяне на двете назначени по делото експертизи. С оглед гореизложените мотиви, в тежест на ответника следва да се възложат разноските за заповедното производство в размер на 84,06 лева и за исковото производство – в размер на 903,25 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между „Д.З.“ АД, ЕИК 030239049, със седалище и адрес на управление: град С. ул. „К.Д.“ № 68 и Г. И. И., ЕГН *****, адрес: град В., ж.к. М., бл.118, вх.1, ап.28, на основание чл. 422 ГПК във връзка с чл. 500, ал.1, т.3 КЗ, че Г. И. И., ЕГН ***** дължи на „Д.З.“ АД, ЕИК 030239049 сумата от 1702,82 лв. представляваща изплатено по силата на договор за застраховка „Г.О.“, полица № BG/08/120000643886, със срок на валидност от 03.03.2020 г. до 02.03.2021 г. обезщетение и разходи за репатриране на автомобил по образуваната щета № 210746054, във връзка с настъпило ПТП на 21.11.2020 г., в резултат на което са реализирани материални щети на л.а. «БМВ Х5» с рег. № *****, причинени от управлявания от Г. И. И., ЕГН ***** лек автомобил марка «П. 306» с рег. № ***** като последният е напуснал мястото на настъпване на ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда-23.03.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, за която е налице издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 4288/2021 г. по описа на Районен съд – град В., поправена по реда на чл. 247 ГПК

ОСЪЖДА Г. И. И., ЕГН *****, адрес: град В., ж.к. М., бл.118, вх.1, ап.28 да заплати на „Д.З.“ АД, ЕИК 030239049, със седалище и адрес на управление: град С. ул. „К.Д.“ № 68 сумата от 84,06 лева, представляваща сторени в заповедното производство разноски и сумата от 903,25 лева, представляваща сторени в исковото производство

разноски, на основание чл. 78 ГПК

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд, град В. в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Районен съд – В.: _____